

ÜZENET

**A VENEZUELAI
MAGYAR
EVANGÉLIUMI
KERESZTYÉNEKHEZ**

XXXIX.évf.
3-ik szám
1990.

A SZENTLÉLEK ISTENRŐL

m *Középkori latin dallamból, Debrecen, 1774*

Jö- vel Szent- lé- lek Is- ten,
Tarts meg min- ket I- géd- ben,
Ne lé- gyünk se- tét- ség- ben:
Ma- rad- junk i- gaz hit- ben.

2. Szenteld meg mi szívünket, Világosítsd elménket.
Hogy érthessük Igédet, Mi édes Mesterünket.

EGY TEST, EGY LÉLEK

A lapvető igazsága a keresztyén életnek az, hogy aki Krisztusban él, abban a Krisztus él. Pál apostol tette meg ezt a nagy felfedezést, és így kiáltott fel: Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus! (Gal. 2:20). A Krisztus azonban nem csak bennem él, hanem mindenkiben, akik igazán hisznek Ő benne. Ezért nevezik a hivek közösségét, az anyaszentegyházat a Krisztus dicsőséges testének. Egyetlen egy óriás életegység az egyház, misztikus teste annak a Krisztusnak, aki ott ül ugyan az Atya jobbján, királyi méltóságban, de akinek élete szétárad a tulajdonná tett lelkekben s úgy összefonódik velük, mint a fa szélingatta sudara a mélyben szétágazó millió gyökérrel. Krisztus a test, én a tag vagyok.

Világos, hogy a testhez való tartozást a lélek szabályozza. Levágott lábamat hiába szorítanák vascsavarral hozzám, egy test soha többé nem lennék, mert megszakadt közöttünk a lélek kapcsolata. Dermedt, szélütött karom idegen tárgy számomra, mert nem hódolhat a parancsoló és éltető léleknek. Krisztushoz is, mint tagot, a Lélek kapcsol és vele való egységben ez tart meg. Mindent a Lélek mivel, ami Krisztussal való emez életegységemet véghez viszi. A Lélek ébreszti bennem a bűnbánatot és a szomjúságot. Az közli velem a kegyelmet és itat meg az irgalom orvosságával. A Lélek fuvallatára támad bennem Krisztushoz való hódolásomnak nagy szenvedélye. A Lélek mámorosít meg a mártíromságnak édes borával. A Lélek szava szól lelkenek a mélyén, mint babonás tavakban az elsüllyedt harangok. Vádol vagy helyben hagy, fedd vagy jutalmaz. A Lélek ereje által kapcsolódom a Krisztus többi élő tagjaihoz s a Lélek cselekszi, hogy szolgálatom minden tagnak javára válik, viszont az ő imádságaik éltetnek engem. Nevüket nem tudom, számukat és helyüket sem, csak azt érzem, hogy a lelkünk óriás világláncba összefonódott s a Lélek az, ami villanyütésként átszalad rajtunk, kiindulva Krisztustól és hozzá visszaérkezve. Tudom azt is, hogy az örökéletnek egyik legfőbb öröme, legnagyobb meglepetése az lesz, amikor szemtől-szembe meglátják egymást mindazok, akik a Krisztuséi vagyunk és ismerni fogunk minden lelket úgy, mint ahogy mi ismertek leszünk.

(R.L.: „HAZAFELÉ”)

Ámen.

TÖRÖK IMRÉNÉ KOVÁCS MARGIT:

VÁLTOZÓ VILÁGUNK

Alig múlt el négy, öt, hat X, ahogy megszülettünk,
Annyi minden történt velünk, talán el sem hisszük.
Gyermekkorunk úgy elrepült, hogy észre se vettük,
Mennyi öröm, szomorúság részesei lettünk.

Mezitlábás libapásztor, kiskanászok voltunk,
Iskolában nagy fönnhangon egyszeregy-et mondtunk.
Aratáskor vizet hordtunk szomjas aratóknak,
Bámultuk, hogy cseplőgépek tüzes szikrát szórtak.

Felnőttünk és hátunk mögött hagytunk sok-sok évet,
Nem hisszük el öreg fejjel, hogy életünk szebb lett.
Sok-sok nehéz munka árán jutottunk idáig,
Életünknek túl a delén, minden másképp látszik.

Nehéz munka könnyebbé vált, kombájnok aratnak,
Kenyérgyárban nem emberek, - gépek dagasztanak.
Istállókban Alfa-Laval feji a tehenet,
Nem tyúkanyó, - infralámpa nevel már csibéket.

Szénaillat nem terjeng ma szét a levegőbe,
Zölden tömik a lucernát a szárítógépbe.
Granulátum lesz belőle, úgy eszik a barmok,
Nem tanulnak kazlat rakni már a fiatalok.

Villanypásztor legelteti a gulyát a pusztán,
Vers és nóta nem születik pásztorok ajakán.
Közös ének sohasem szól esténként fonóba,
Nem hangzik el - nincs, ki mondja - vers és anekdota.

Kukoricafosztókának rég nincs már varázsa,
Pedig de sok lány és legény talált ott egymásra.
Fosztogattak, dalolgattak, egymást megszerették,
Egymás kezét megfogták, és el se eresztették.

Búbos kemence melegét ki ismeri már ma?
Ki tudja, hogy kemencébe főtt a legjobb szárma?
Fenekensült lepény, kalács - hét utolsó napján,
Fejedelmi ebéd volt a parasztok asztalán.

Lovaskocsit alig látni, - autók rohannak,
Csilingelő számkó nincs már - felszóva az utak.
Petróleumlámpa fényét felváltja a neon,
Csutkatővel sem főzünk már - sokkal jobb a gázon.

Összkomfortos lakásokban kényelmesen lakunk,
Egészen más ez a világ, amiben most vagyunk.
Rádió, vagy tévéműsor, válogatunk benne,
Feledjük, hogy jó lenne már egy kis terefere.

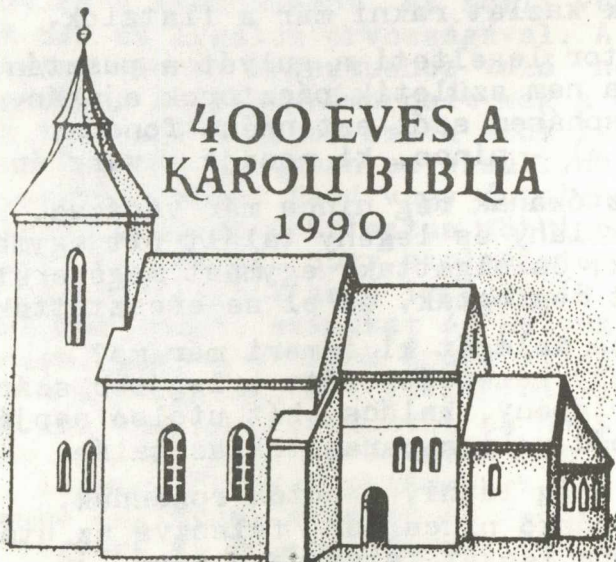
Hifitorony, meg miegymás zavarja a csendet,
nem vonzza ez de taszítja szét az embereket.
Számítógép, robotember cselekszik helyettünk,
De jaj nekünk, ha egyszer majd robottól születünk!

Ne úgy éljünk, mint robotok, csak legyünk emberek,
Hordozzunk a szivünkben mind több szeretetet.
Mert szeretet nélkül szomorú az élet,
Nehéz elviselni a sok próbatételt.

Sok-sok minden változásban mi még megmaradtunk,
Becsüljük a szép világot, hogy fennmaradhassunk.
Mit ránk bíztak elődeink, ne tegyük azt tönkre,
Gyermekeink, unokáink élhessenek benne.

Régen hittük: teremtette Isten a világot,
Teremtett bele embert is, hogy reá vigyázzon.
Higyük benne továbbra is, mert ha nem lesz hitünk,
Elveszhet a világ velünk, és többé nem leszünk.

(A verset dr. Marton József
továbbította az Üzenetnek)

400 ÉVES A KÁROLI BIBLIA

1990

* VIZSOLY *

SÁMUEL

Izráelben, míg fel nem épült a jeruzsálemi templom, évszázadokig nem volt kőből épült "Isten háza". Az izraeliták a szent sátorban imádták Istent, és ott mutatnak be neki áldozatokat. A szent sátort Mózes készítette Isten parancsára.

Sámuel kicsi gyerek volt, mikor a szülei elvitték Silóba, ahol a szent sátor állt. Ámulva nézte a drága anyagokból készült gyönyörű sátrat. A szent hajlék egy nagy és egy kisebb helyiségből állt. De a kisebb helyiségbe, a szentek szentjébe Sámuelnak nem volt szabad bemennie. A sátrat nehéz függönyökkel elkerített udvar vette körül, szépen feldíszített bejárattal. Az udvaron kívül házak sorakoztak: a papok lakásai és a kamrák. Mindenféle emberek jártak-keltek az udvarban, áldozatot mutattak be vagy imádkoztak. Az egész országból Silóba jöttek, ha az Úr színe elé akartak járulni.

Sámuel az anyja hangja szökkentette ki boldog nézelődéséből. Alázatosan állt Éli főpap előtt, s azt mondta:

- Anna vagyok, a Rámátaimból származó Elkána felesége. Rámából jöttünk hozzád, uram. - Majd így folytatta:

- Emlékszel, uram, hogy évekkal ezelőtt itt, az Úr hajlékában imádkoztam, gyermeket kértem Istentől? Ő teljesítette kérésemet. Most elhoztam a gyermeket, egész életére felajánlom az Úrnak! Legyen Isten szolgája.

Sámuel lélegzet visszafojtva várta a választ. És Éli főpap megengedte, hogy ott maradjon! Sámuel nagyon boldog volt, hogy a Seregek Urát szolgálhatja.

Éli megtanította a szent sátor körüli teendőkre, s hogy mit segítsen az áldozatok bemutatásakor. A főpap örömmel látta, hogy Sámuel szolgálatkész, barátságos, és gyorsan tanul. Megtanította őt az imádságokra is, és elmesélte neki, hogyan vezette ki az Úr Izráelt Egyiptomból, hogyan adott új országot a népnek.

Sámuel komolyan vette szolgálatát. Hogyne igyekezett volna jól végezni a dolgát, hiszen a Seregek Urát szolgálta! Hogyne tanulta volna meg hibátlanul az imádságokat, hogyne jegyezte volna meg a történeteket, hiszen az élő Istenről szóltak! Boldog volt, hogy az Úr hajlékában szorgoskodhatott.

A családjá minden évben meglátogatta egyszer. Sámuel örömmel várta ezeket a látogatásokat. A szülei elmondták, mi történt otthon az eltelt esztendő alatt.

Ahogy Sámuel növekedett, úgy öregedett Éli. Egyre kevesebbet tevékenykedett. A fiai látták el a papi teendőket, de nem tisztelték az Urat. Az áldozati húsokból, még mielőtt az oltárra került volna az áldozat, kivették a legjobb részeket maguknak. Éli kérlelte a fiait, hogy ne vétkezzenek, de nem merte határozottan rendre utasítani őket.

Sámuel tudott az Éli fiainak a dolgairól, de gyerek volt, nem illő, hogy gondolkozzon róla. Egy csodálatos esemény azonban tudatára adta, hogy az Isten ellen való bűn szörnyű büntetést von maga után.

Sámuel Éli közelében aludt, mint minden éjszaka, amikor egyszer a nevét hallotta. Felkelt, és odament hozzá.

- Hívtál uram, itt vagyok.

De a főpap nem hívta.

- Menj vissza, aludj tovább, fiam.

Sámuel lefeküdt és elaludt. De egy idő múlva újra hallotta, hogy valaki hívja:

- Sámuel!

Megint felkelt és szolgálatkészen odafutott Élihez:

- Itt vagyok, szólítottál.

De Éli most is csak azt mondta:

- Én nem hívtalak, fiam. Menj, fekédj vissza.

Sámuel lefeküdt, elaludt. De hamarosan harmadszor is szólította őt a hang. Sámuel felült.

- Ez csak Éli lehet. Tisztán hallottam a nevem, és csak ő fekszik itt a közelben.

Harmadszor is odament az Éli ágyához:

- Hívtál engem, itt vagyok.

Éli végre megértette, hogy az Úr szólítja a gyermeket.

- Ha újból hallod a neved, mondd azt: "Szólj, Uram, mert hallja a szolgád"!

Sámuel visszament és lefeküdt. S igen, hamarosan újra megszólalt a hang:

- Sámuel, Sámuel!

Sámuel alázatosan felelte:

- Szólj Uram, mert hallja a szolgád.

Valóban Isten szólt hozzá! Dobogó szívvel hallgatta. A Seregek Ura beszél hozzá! Isten szavai azonban félelmetesen csengtek. Bejelentette Sámuelnak, hogy

meg fogja büntetni Éli fiait istentelenségükért. És Éli főpap sem kerül el az Úr haragját, mert nem lépett fel keményen fiai vétke ellen.

Sámuel engedelmesen hallgatta Isten szavát. Aztán reggelig az ágyában feküdt, és a hallott dolgokon gondolkozott. Megértette, hogy Isten nem tűri a csalást, a törvények megszegését. Hiszen ő szent, igazságos és kegyelmes, nem nézheti el az áldozatok megszentelenségét és az igazságtalanságot, a törvényteleniséget. Ha ő kegyelmes és szeretetteljes, akkor szolgálói sem lehetnek önzők, nem csalhatnak.

Másnap reggel elkezdte végezni a munkáját, kinyitotta a szent sátor udvarának a kapuját. De Éli magához hívta Sámuel, és megkérdezte, mit mondott neki az Úr.

Sámuel bátoritanul kezdett hozzá a beszédhez. De aztán egyre határozottabbak lettek a szavai. Hiszen Istennek, Izráel Urának az üzenetét adja tovább! Éli engedelmesen hallgatta Sámuel, és belenyugvással várta az ítélet bekövetkezését.

Ez volt az első alkalom, hogy az Úr Sámuellel beszélt. S mivel továbbra is hűséges szolgája maradt, Isten kiválasztotta őt prófétájának. Rajta keresztül szólt a néphez. Sámuel egész életében az Úr szavát hirdette az országban.

Az a hely, ahonnan Sámuel apja származott, Rámátaim, az Újszövetségben is előfordul, a neve megváltozott kissé: Arimátia. Ugye, már hallottatok róla, hogy Arimátiai Józsefnek hívták azt az embert, aki Jézust eltemette a saját sírboltjába?

A gyermek Sámuel készségesen hallgatta Isten szavát. Ha úgy érzed, hogy HOZZÁD szól az Úr, amikor a szüleid a Bibliát olvassák neked, vagy ha gyermekistentiszteleten vagy: hallgasd figyelmesen az üzenetet. Ne mond magadban:

- Ugyan, miért szólna hozzám Isten, én még kicsi vagyok. Istennek más dolga is van, mint hogy egy gyerekkel beszélgesse. S az is lehet, hogy rosszul hallottam, nem is az én nevem hangzott el, nem is az én szívem ajtaján kopog az Ige.

Légy hasonló Sámuelhoz, feleld azt Isten hívó szavára:

- Szólj Uram, mert hallja a szolgád.

(E.B.)

ISTENTISZTELETEK A CSILLAG - BÖRTÖNBEN

(Részletek Dr. Bartha Tibor cikkéből a magyarországi Reformátusok Lapja 1989. XII.3-i számából).

Október elején telefonon felhívott dr. Ilovsky Vladimír a szegedi Csillag-börtön parancsnoka. Felajánlotta, hogy a börtönben a református egyház is - a többi keresztyén felekezet között - szervezhet istentiszteleti alkalmakat.

Személyes találkozásra került sor közöttünk, amelyen a börtönparancsnok bemutatott néhány közvetlen beosztottjának, ismertette a református egyház szolgálati lehetőségeit, majd bemutattatta a börtönt.

Mint lelkész, a következő alkalmakat szervezhetem: istentisztelet, kiscsoportos beszélgetés, négy szemközti lelkigondozás, hitoktatás. Ezek közül az alkalmak közül csak a hitoktatásra nem tartottam igényt. A felnőtt-katekézis szép és hasznos dolog, de nem egy olyan helyen, ahol szinte minden előírás szerint történik. A hitoktatás "házi feladatai" az elítéltek számára újabb előírásnak tűnnének. Biztos vagyok benne, hogy a hitoktatás éppen a börtönben nem a megfelelő mód Krisztus evangéliumának terjesztésére.

A Csillag-börtönben olyan elítéltek vannak, akiknek öt év, vagy ennél hosszabb idő a büntetésük. A büntetési tétel nagyságából következik, hogy szinte kizárólag életellenes, illetve más jellegű erőszakos bűncselekménnyel kerülnek ide az elítéltek -, valamint visszaeső bűnözőkről van szó.

Az istentisztelet - tapasztalataim szerint - nem tarthat tovább, mint húsz perc. Ennél hosszabb időre nem lehet lekötni prelegálással az elítéltek figyelmét. A lehető legegyszerűbb szavakkal kell az Igét hirdetni, hiszen a résztvevőknél a legelemibb bibliaismeretet sem lehet feltételezni. Az Úr óta tanult imádságot öten-tizen tudják velem együtt, hangosan mondani. Az istentiszteleten résztvevők száma 40-50 között van. Bár igen erős a fluktuáció, ez a szám egy hónap alatt nem csökkent. Minden héten egyszer, szombaton tartok istentiszteletet.

Nagyon lényeges a részvétel teljes önkéntessége. Sikerült elérnem, hogy ne név szerint szólítsák ki az elítélteket, hanem nyissák meg a zárkákat, amikor

a református istentiszteletre szólítanak, és aki éppen akkor istentiszteletre kívánczik, egyszerűen kilép. Az önkéntesség azt is jelenti, hogy bárki, aki eddig részt vett az istentiszteleteken, elmaradhat, de azt is, hogy bárki, bármikor csatlakozhat az istentisztelet gyülekezetéhez.

Nevelőtiszt csak a közös istentiszteleti alkalmon vesz részt, az én kérésemre. Eltartott egy ideig, amíg az elítéltek megértették a kérésem szükségességét. Az istentiszteletet ugyanis az általam tartott tájékoztatás, "eligazítás" előzi meg. Én pedig - nem ismervén a börtön rendjét - egyedül nem tudok megszervezni szinte semmit. A megszervezendő dolgok közé tartozik a Bibliát venni szándékozók összeírása, a Bibliák kiosztása és egyéb, hasonló munkák.

A börtönbeli istentiszteletek nyilvánvaló haszna csak nagyon lassan, fokozatosan fog meglátszani. Nagy türelmet és kitartást igényel az akarati változás kivárása az elítéltek, a börtönszemélyzet és a lelkész részéről is. Negyven év esett ki olyan értelemben, hogy Krisztus evangéliumáról nem hangzott el bizonyágtétel magyarországi börtönökben. Elkezdtük újra, és folytatjuk minden lehetséges eszközzel a szabadító Urrol szóló örömmel hirdetését mindazok között, akik emberi mértékkel mérve erre a legjobban rászorulnak.

400 éves a Károli Biblia

8 Ft Magyar Posta

ÖRÖMHÍR:

Hosszú szünet után áprilisban két keresztelő is volt gyülekezetünkben: Virágvasárnap Puky Ákos lelkipásztor testvérünk a mi istentiszteletünkön keresztelte meg testvére unokáját: José Alcantara és Tarlós Erzsébet kisfiát Jonatant

28-án pedig Regulo Domingo Marcano és Jovanovic Erika kisfiát Regulo Antoniöt részesítettük a kezeség sákramentumában.

Május 20-án egy vettenthetetlen kis csapat az Avilára kirándult az esősnek, szeszélyesnek ígérkező időjárás ellenére. Azt nem állíthatjuk, hogy ruhánk teljesen száraz maradt, viszont a vízesést megnéztük, a sziklát megmáztuk és még szabadtéri furulyahangversenyt is rögtönöztünk a többi kiránduló (és önmagunk) szórakoztatására.

Az első nagyobb vidéki utat május 7-12-ig tettem meg. Barcelona- Puerto la Cruz és Puerto Ordaz maroknyi magyarságát kerestem fel. Honfitársaink mindenütt nagy szeretettel fogadtak, mindkét helyen tartottam istentiszteletet. Puerto la Cruzban még gyermekistentisztelet tartására is lehetőségem volt: Elizabeth, Miguel és Máté érdeklődve hallgatták, hogyan szabadult ki Pál apostol a filippói börtönből. A vidéki utak eredményessége -emberileg szólva- az előkészítésen múlik. Ennek az útnak az előkészítésében óriási segítséget jelentett az a sok név és telefonszám, amit a Magyar Kataszterből valamint Leskó Károly és Puky Ákos testvéreinktől kaptam.

K.P.

Spanyol nyelvű testvérgyülekezetünkben Puky Ákos lelkipásztor nyári bibliaiskolát szervez 5-12 éves gyermekeknek. A július 18-29-ig tartó programot elsősorban azoknak a magyar családoknak a figyelmébe ajánljuk, ahol az újabb generációk már nem beszélnek, vagy nem jól beszélnek magyarul.

GYÁSZHÍR:

Május 4-én eltemettük Apt Carman kanadai férfitestvérünket, akiben Szekeres Éva asszonytestvérünk a férjét vesztette el.

Isten vígasztaló kegyelmét kérjük a gyászoló családnak.

- GYÜLEKEZETÜNK PROGRAMJA:

- június 1. péntek: este 1/2 7-kor **úrvacsorai előkészítő bibliaóra.**
- június 2 szombat: d.u. 4-kor a konfirmáltak nyilvános vizsgája a paplakon.
- június 3 vasárnap: d.e. 9-kor pünkösdi istentisztelet, konfirmáció, úrvacsoraoosztás.
- június 10, 17, 24. vasárnap d.e. 9-kor istentisztelet, vasárnapi iskola.
- június 24. vasárnap: d.u. 4:30-kor istentisztelet Valenciában.
- július 1. vasárnap: d.e. 10:30-kor templomunkban a Resurrección egyház közös istentisztelete.
- július 8, 15, 22. vasárnap: d.e. 9-kor istentisztelet, vasárnapi iskola.
- július 29. reménység szerint ezen a vasárnapon templomunkban tartjuk a közös, ökumenikus istentiszteletet, illetve misét a néptánc-találkozó szereplőivel és közönségével.

A július utolsó hetében megrendezendő délamerikai magyar néptánc-találkozó előkészületei már javában folynak. Kérjük olvasóinkat, hogy mindenben segítsék a szervezők munkáját, hiszen a fesztivál mindnyájunk közös ügye és gyülekezetünk is vállalta e fontos esemény védnökségét.

VIA MARITIMA

IMPRESOS
NO COMERTIALES

Rev.
George Póstay
4 Chemin de la Bride
CH-1224 Chene Bougeries
Suisza

VIA MARITIMA

Congregación Hungara
Apartado 68 360
Caracas 1062- A
Venezuela

ISTENTISZTELETEK

Caracasban: Minden Vasárnap délelőtt 9-kor
magyar nyelven.

délelőtt 10:15 német
délelőtt 10:30 spanyol nyelven.

Valenciában: minden hónap utolsó vasárnapján.
d.u. 4:30

- A lelkészi hivatal telefonja: 33 73 52.
- Címe: La Reforma, Prol. de la 4a. Av. con 3a. Transversal de Altamira, La Castellana.
- Hivatali órák: minden hétfő, szerda, péntek d.u. 3-tól - 6 - ig.

lelkipásztor : Kardos Péter 5 KP V.26.

Impreso por Acción Ecuéménica. Caracas,